

kunde, og at en Fremgangsmaade som den omhandlede kunde give Anledning til at skjule Overfridelser af Bevillingen, hvilket formenes i nærværende Tilfælde at ville have fundet Sted, i Fald den Sum, der var holdt tilbage for Udførelsen af de resterende Arbejder, ikke viste sig tilstrækkelig hertil, idet det da ikke kunde ses, at det manglende Beløb var udredet uden Hjemmel, eftersom det var udredet som en Driftsudgift. Dog mener Statsrevisionen under den Forudsætning, at en kommende Statsrevision vil være opmærksom paa, at Statskassen faar Dækning for det af Driftsindtægterne afholdte Beløb, at kunne indskrænke sig til at indstille, at det passerer, at der blandt Statsbanernes Driftsudgifter er udredet 3,457 Kr. 60 Ore til Arbejder, sigtende til at forhindre Udflytning af den ved den nordre Side af Esbjerg Havn oplagte Jordmasse.

Udvalgets Flertal har derimod ment, at det omhandlede Tilfælde ikke giver tilstrækkelig Anledning til saadan Indstilling. Denne forudsætter, at Statskassen senere vil faae Dækning for den afholdte Udgift, af den Sum, der afkortes Entreprenørerne for de resterende Arbejder, men denne Forudsætning er ikke rigtig, thi det omhandlede Arbejde hører ikke til disse og er ikke optaget i den Kontrakt, der har været afluttet med Entreprenørerne. Det er foranlediget ved Udførelsen af de afforderede Arbejder, men det er ikke en intergrerende Del af dem, og der er ingensomhelst Grund til at vente Dækning for Statskassen for denne Udgift. Derimod kan det ikke negtes, at den ikke henhører under de egenlige Driftsudgifter, idet det omhandlede Arbejdes Udførelse har haft til Hensigt at tilveiebringe en fuldkommere Sikring af Jernbanens Godsplads, samtidig med at det skulde befri Anlægget for den Fare ved Spivande at faae en afgraved Jordmasse skyllet ud i Havnen. Der kunde saaledes have været Anledning til at føre en Del af denne Udgift paa Havneanlægget og Resten paa uforudsete Udgifter, vedkommende de jydsk-fynske Jernbaners bevilgede Beløb, men da den hele Udgift kun dreiede sig om 3,500 Kr., og da Arbejdet udførtes ved Foranstaltning af Driftsbestyrelsen, forekommer det Udvalgets Flertal, at den fulgte Fremgangsmaade vel kan passere uden særlig Indstilling, navnlig efter at den er fremdragen af Statsrevisionen og dens sande Sammenhæng derefter er oplyst.

Udvalgets Flertal foreslaar derfor at lade den tilsvarende Indstilling bortfalde, medens Mindretallet (Lomborg) opfatter den paaberaabte Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 21de Januar 1878 saaledes, at det omhandlede Arbejdes Udførelse ikke paahvilede Entreprenørerne og heller ikke Driften, men at det var et ikke tidligere forudset Bestyrtelses-Arbejde, der først viste sig at

være nødvendigt, medens Driften udførte de af samme for Entreprenørerne overtagne manglende Arbejder. Under denne Forudsætning vilde den korrekteste Fremgangsmaade have været, at Udgiften ved det omhandlede Arbejde var søgt efterbevilget ved at optages paa Tilleggsbevillings-Dovforlaget.

Mindretallet maa derfor tillade sig at anbefale den af Statsrevisionen foreslaaede Indstilling.

§ 6. Konto 3. Dagpenge og Befordringsomkostninger til Postinspektørerne samt til de lokale Postembedsmænd i særlige Tjenesteanliggender. Dagpenge have udgjort 3,698 Kr. 20 Ore (forrige Aar 2,947 Kr. 83 Ore). Befordringsomkostninger 1,957 Kr. 44 Ore (forrige Aar 2,061 Kr. 75 Ore). (Bet. Side 42).

Statsrevisionen henleder Opmærksomheden paa, at i afvigte Finantsaar har Postinspektøren for Distrikterne kun været 90 Dage og Postinspektøren for Nørrejylland 91 Dage fraværende paa Embedsrejser imod henholdsvis 103½ og 102 Dage i det foregaaende Aar. Indenrigsministeriet har i Skrivelse af 15de November 1876 (Rigsdags Tidende 1876 og 77, Bilag B., Spalte 531 og 32) udtalt, at den kort efter Postbestyrelsens Henlæggelse under Indenrigsministeriet iværksatte Ordning af Forretningerne ganske naturlig har medført, at de (Postinspektørerne) efter denne Omordning ikke have set sig i Stand til at være en saa lang Tid fraværende fra Hjemstedet som ellers. Naar Ministeriet iøvrigt ytrer, „at der ved mangeaarig Virksomhed som Postinspektør i samme Distrikt erhverves et saadant Kjenndskab til Personer og lokale Forhold, at det bliver let forklarligt, hvis der efter nogle Aars Forløb ikke mere behøves saa mange Reiser eller saa langt et Ophold paa hvert Sted som i den første Tid efter Overtagelsen af et saadant Embede“ — saa bemærker Statsrevisionen hertil, at de af dem nævnte Postinspektører først have tiltraadt deres Distrikter den 1ste Mars 1876, og den ene af dem ikke tidligere har fungeret som Postinspektør. Endvidere bemærker Statsrevisionen, at paa samme Tid som Postinspektørernes Reiser ere blevne indskrænkede, synes de lokale Postembedsmænd at blive benyttede i højere Grad til Tjenesterejser; der er saaledes betalt til dem i Dagpenge 2,250 Kr. 20 Ore i 1876 og 77, medens kun 1,303 Kr. 83 Ore i 1875 og 76. Det forekommer Udvalget, at det maa billiges, at Statsrevisionen har havt sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, om hvilket man imidlertid efter Udvalgets Skøn ikke kan danne sig en begrundet Dom alene ved Regnskaberne. Det kan derfor heller ikke tiltræde den Bellæggelse